

عنوان مقاله:

مفهوم حمل و نقل انسان محور: تعاریف و ابعاد آن در برنامه ریزی شهری

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی ایده های راهبردی در معماری، شهرسازی، جغرافیا و محیط زیست پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمد حاجیان حسین آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

محمد بیرانوند - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

حمید رخساری - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

حمل و نقل متکی بر کرامت انسان ها و احترام به حقوق تک تک شهروندان، یکی از اصلی ترین ارکان شهر انسان محور را تشکیل می دهد. چرا که لازم ترین و ضروری ترین سیستم آمد و شد شهری برای زندگی امروزی در شهرها، پیاده روی، دوچرخه سواری و نهایتا استفاده از سیستم حمل و نقل همگانی و انسان محور است. در راستای همین موضوع پژوهش حاضر به بررسی مفهوم حمل و نقل انسان محور در می پردازد. شاخص های حمل و نقل انسان محور پیاده مداری، دوچرخه سواری و حمل و نقل همگانی می باشد. هدف تحقیق حاضر بررسی ابعاد حمل و نقل انسان محور است که این مقاله در پی تحلیل و واکاوی آن است. روش تحقیق توصیفی- تحلیلی در قالب مطالعات اسنادی- کتابخانه ای، به بررسی ابعاد حمل و نقل انسان محور می پردازد. بر طبق نتایج تحقیق حمل و نقل انسان محور یکی از پایدارترین روش های حمل و نقل بوده در واقع حمل و نقل انسان محور گامی به سوی شهری انسانی تر می باشد.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل انسان محور، پیاده مداری، دوچرخه سواری، حمل و نقل همگانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/787629>

